

Transparantie in Financiën

Toekomstbestendige en duurzame bekostiging waterbeheer

Definitief

Platform Water Vallei en Eem

Sweco Nederland B.V.
Houten, 27 oktober 2016

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding en vraag.....	3
1.2	Doel	3
1.3	Werkwijze	3
2	Het vergelijken van operationele uitgaven.....	4
2.1	Afvalwaterteam R2W2.....	4
2.2	Bevindingen	4
2.3	Advies.....	5
3	Investeringen activeren of direct afschrijven?.....	6
3.1	Uitwerking	6
3.2	Financiële vraagstuk	6
3.3	Advies.....	7
4	Heffingsmaatstaf: wie betaalt wat?	8
4.1	Huidige situatie.....	8
4.2	Het versterken van 'gebruiker, vervuiler, veroorzaker, belanghebbende' betaald.....	9
4.3	Bevorderen vasthouden van hemelwater en voorkomen van afvoeren ervan naar de zuivering	10
4.4	Advies.....	11
5	Conclusies	12

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en vraag

In het Bestuurlijk Platform van november 2015 is gediscussieerd over het onderwerp toekomstbestendige en duurzame bekostiging van het waterbeheer. Daarbij werd de oproep gedaan om als samenwerkende partijen stappen te zetten in het vergroten van de transparantie op het gebied van financiën.

Op grond van de discussie is de opdracht geformuleerd en zijn ambtelijke werkgroepen gevormd om na te gaan welke mogelijkheden er zijn om de transparantie te vergroten bij :

- de vergelijking van operationele kosten;
- de wijze van afschrijven;
- de heffingsmaatstaf.

1.2 Doel

Het vergroten van de transparantie in financiën maakt het beter mogelijk maken de ambities uit het Bestuursakkoord Water (voor onze regio vastgelegd in het Parapluplan) te realiseren.

Een beter inzicht in de opbouw van de kosten die we nu maken, stelt ons in staat verschillen tussen partijen te identificeren en na te gaan waaruit deze voortkomen. Zijn verschillen in de opbouw van kosten te verklaren uit historie (ander tijdsbeeld, andere systemen), grondslag (zettingen gevoelig), grootte buitengebied (drukriolering),... of is er sprake van een andere, wellicht doelmatiger werkwijze, die ook op andere plaatsen toe te passen is?

Bovendien stelt inzicht in de opbouw van kosten ons beter in staat de effecten van wijzigingen door te vertalen en aan te geven hoe dat de kosten op lange(re) termijn beïnvloedt. Daardoor is een betere onderbouwing van beslissingen en zijn betere afwegingen mogelijk. Eén van de stappen om te komen tot een duurzame en toekomstbestendige financiering.

1.3 Werkwijze

Binnen het samenwerkingsverband is gesproken over de wijze waarop dit, kijkend naar de eerdere ervaringen en de gehouden workshops rondom dit thema, het beste ingevuld kan worden. Er is voor gekozen om voor elk van deze vraagstukken een groep gemeenten binnen het Platform te benaderen en hun te vragen met een advies te komen voor alle samenwerkende partners. Op deze wijze kunnen we voldoende diepgang bereiken voor een gezamenlijk advies en binnen relatief korte tijd resultaten boeken. Het opdelen naar drie groepen geeft ons bovendien de mogelijkheid aan te sluiten bij vraagstukken die al spelen binnen sommige gemeenten of afvalwaterteams (AWT's).

2 Het vergelijken van operationele uitgaven

2.1 Afvalwaterteam R2W2

De wijze waarop de uitgaven worden vastgelegd en verantwoord verschilt sterk per gemeente. Vanuit (historische) voorkeuren, gewoonten en lokale prioriteiten wordt een bepaalde opzet gebruikt voor de (riolerings)begroting.

De verschillen maken een directe vergelijking van operationele uitgaven op het gebied van riolering moeilijk c.q. vrijwel onmogelijk, bijvoorbeeld omdat een bepaalde uitgave bij gemeenten onder verschillende posten worden geboekt.

Het afvalwaterteam R2W2 bestaande uit de gemeenten Rhenen, Renkum en Wageningen en het waterschap Vallei en Veluwe is gevraagd om over dit vraagstuk een advies te formuleren. Binnen het afvalwaterteam is uitvoering gesproken over dit onderwerp. Van alle gemeenten waren direct betrokken inhoudelijke en financiële ambtenaren betrokken.

In de gevoerde discussie is:

- uiteengezet wat de huidige werkwijze van de verschillende gemeenten is;
- zijn de werkwijze en manier waarop verantwoording wordt afgelegd onderling besproken;
- zijn mogelijkheden en voor- en nadelen besproken van het meer eenduidig vastleggen van de operationele uitgaven besproken.

2.2 Bevindingen

De resultaten zijn hieronder kort samengevat:

De onderlinge vergelijkbaarheid van begrotingen is inderdaad een probleem, in de regelgeving worden maatregelen genomen om dit te verbeteren:

- De betrokken onderschrijven dat in de huidige situatie de wijze waarop operationele uitgaven worden vastgelegd grote verschillen vertoont en dat daarmee het direct vergelijken van deze uitgaven moeilijk is. Dit heeft ondermeer te maken met de onderscheiden begrotingsposten, toerekening van uren, organisatie van taken, etcetera.
- De onderlinge vergelijkbaarheid wordt verbeterd als de aanbevelingen van de commissie Depla¹ zijn doorgevoerd. Deze voorzien ondermeer erin om de overhead en rentetoe rekening centraal in begroting op te nemen. In de huidige situatie maakt juist de verrekening van deze posten veel zaken onvergelijkbaar.

Het beter vergelijkbaar maken van de operationele uitgaven leidt niet tot samenwerkingsvoordeel:

- De groep twijfelt sterk aan het financiële voordeel dat te behalen is met gerichte aandacht voor operationele uitgaven. De verschillen tussen gemeenten zijn niet groot en kunnen worden verklaard uit verschillen in wijze van aanbesteding, contractduur of specifieke eisen. Het doelmatigheidsonderzoek uitgevoerd in het AWT Ede-Barneveld gaf al eerder aan dat te verwachten kostenbesparingen in operationele uitgaven zeer beperkt zijn.
- Lokale voorkeuren en beleid (bv op het punt van social return) leiden ook tot een ander basis voor de uitvoering van taken, het uitbesteden van werk en het aangaan van contracten.

¹ De commissie vernieuwing Besluit Begroting en Verantwoording (BBV) leiding van de heer Depla (wethouder Eindhoven en lid van de VNG-commissie Financiën) heeft op verzoek van de VNG in kaart gebracht hoe het BBV kan worden verbeterd.

De financiële sturing is op productniveau, niet primair op individuele begrotingsposten

- Binnen de betrokken gemeenten wordt gestuurd en verantwoording afgelegd op productniveau. De gemeentelijke administratie is hier ook op ingericht. Voor individuele begrotingsposten is sprake van een zekere flexibiliteit waarmee de uitvoerende vakman ook de mogelijkheid heeft in te spelen op kansen, klachten of calamiteiten.
- Het vergroten van de nauwkeurigheid op individuele begrotingsposten zou vragen om een meer gedetailleerde administratie (bv urenregistratie) en zou aanpassing vergen van veel dagelijkse processen.

2.3 Advies

Op grond van de uitgebreide discussie en de bevindingen van het afvalwaterteam R2W2 is het volgende advies geformuleerd voor het Platform Water Vallei en Eem:

Het beter vergelijkbaar maken van uitgaven op operationeel niveau zal de nodige inspanningen vergen in termen van een meer gedetailleerde administratie en aanpassing van dagelijkse werkprocessen. Naar mening van de groep wegen deze extra inspanningen helemaal niet op tegen de beoogde voordelen. De te realiseren doelmatigheidswinst is (zeer) beperkt en eenmalig.

Het advies is om hier geen energie in te steken. Naar mening van de groep zijn er vele andere onderwerpen die met een vergelijkbare inspanning veel meer kunnen opleveren voor de samenwerkende partijen.

Binnen de samenwerking ligt het belang van het vergelijken van operationele activiteiten veel meer op de gehanteerde werkwijze en de onderliggende keuzes.

3 Investerings activeren of direct afschrijven?

3.1 Uitwerking

De vraag is uitwerkt door het AWT Soest met aanvulling van de gemeente Ede. De gemeenten Soest en Baarn activeren de investeringen in de riolering, de gemeente Ede schrijft investeringen in de riolering direct af.

Om het vraagstuk beter te kunnen doorgronden is wat achtergrondinformatie noodzakelijk. De eerste aanleg van riolering wordt betaald uit de grondexploitatie en komt dus verder niet in de financiële boekhouding terug. Daarmee is er geen vrijval aan kapitaallasten die ruimte biedt voor nieuwe (vervangings-)investeringen.

Kenmerkend voor de riolering is dat het in het verleden niet geleidelijk is aangelegd maar vaak grootschalig, in pieken. De vervanging van de riolering is daarmee ook (sterk) ongelijkmatig in de tijd, waarbij op veel plaatsen de grootste "piek" in vervanging nog op zich laat wachten.

De vraag hoe met deze grote investeringen in de tijd moet worden omgegaan is enerzijds een financieel technisch vraagstuk maar anderzijds ook een bestuurlijk vraagstuk.

Het **financieel technisch vraagstuk** is hoe vertalen we de uitgaven naar lasten? Het Besluit Begroting en Verantwoording (BBV) geeft hiervoor de "financiële spelregels". Hierin is opgenomen dat investeringen met economisch nut, zoals riolering, worden afgeschreven over te verwachten toekomstige gebruiksduur. De gebruikelijke werkwijze is daarbij om de investeringen over een lange periode (40-60 jaar) af te schrijven en de rente en afschrijving ten laste van rioolheffing te brengen.

Probleem van deze werkwijze is dat, met een toename in de vervanging van riolering, de investeringen zullen stijgen en de kapitaallasten een steeds groter beslag kunnen leggen op de rioolheffing. Om een plotseling sterke stijging van de rioolheffing te vermijden en het verloop in de tijd te egaliseren zijn veel gemeenten aan het sparen voor toekomstige investeringen in een voorziening (methode 1).

Op een aantal plaatsen wordt met het oog op de oplopende kapitaallasten de discussie gevoerd of het niet beter is om de investeringen in de vervanging van riolering niet over een periode van 40-60 jaar maar direct af te schrijven (methode 2). Op die wijze zou een sterke stijging van de rentelasten kunnen worden voorkomen.

Hier wordt het naast een financieel technisch ook een **bestuurlijk vraagstuk**: wie betaalt waarvoor? En op welk tijdstip? Een andere wijze van afschrijven leidt namelijk tot een andere verdeling van lasten in de tijd. Direct afschrijven is het naar voren halen van de kosten. De huidige gebruikers betalen nu, terwijl meerdere generaties profijt zullen hebben van de investering.

3.2 Financiële vraagstuk

Het financiële vraagstuk reikt ook verder dan alleen de riolering. In feite gaat het om het totale gemeentelijke financiële beleid. Op veel plaatsen is er bijvoorbeeld een duidelijk verschil tussen de rente die moet worden betaald over de kapitaalleningen en de rente die wordt ontvangen over de tegoeden in de voorziening. Veelal is de ontvangen rente duidelijk lager en wordt deze

bovendien niet toegekend aan de voorziening maar wordt toegerekend aan de algemene middelen. Te betalen rente over leningen wordt dan niet meer (deels) gecompenseerd door ontvangen rente over tegoeden in de voorzieningen. Dit alleen maakt al dat de rioolheffing meer moet stijgen bij activeren en sparen dan bij direct afschrijven.

In onderstaande tabel zijn de voor- en nadelen van beide methoden kort samengevat, waarbij geldt dat de voordelen van de ene methode direct de nadelen vormen van de andere methode.

Tabel 1 voor- en nadelen beide methoden

<p>Activeren (traditionele methode)</p> <p><i>voordelen</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • meer ruimte om te investeren • dempt grote verschillen in investeringen in de tijd • boekwaarde in beeld, duidelijkheid over eventuele kapitaalvernietiging <p><i>nadelen</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • groot deel jaarlijkse lasten ligt vast • groeiende afhankelijk van rentestand • effecten van innovaties en ontwikkelingen pas op langere termijn zichtbaar 	<p>direct afschrijven</p> <p><i>nadelen</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • vaste investeringsruimte, geen grote variatie in investeringen mogelijk • geen boekwaarde bekend <p><i>voordelen</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • geen afhankelijkheid rentestand • inspelen op innovaties en ontwikkelingen
---	--

Het belangrijkste punt ten aanzien van dit vraagstuk is echter dat er voor veel gemeenten niet echt sprake is van een keuze tussen beide methoden. Het direct afschrijven van investeringen is niet voor alle gemeenten een reële mogelijkheid. De (financiële) uitgangspositie is bepalend, factoren die daarbij een rol spelen zijn onder meer:

- Hoe hoog zijn de huidige kapitaallasten?
- Wat is de huidige stand van de voorziening?
- Hoe hoog zijn de huidige vervangingsinvesteringen in relatie tot de heffing?
- Hoe is het verloop van de vervangingsplanning, zeer gelijkmatig in de tijd of grillig met pieken en dalen?

Voor veel gemeenten is de uitgangspositie zodanig dat omschakeling naar het direct afschrijven van investeringen een reële mogelijkheid is, nog los van de bestuurlijk component van het vraagstuk.

Een discussie over het naar de toekomst omgaan met het oplopen van vervangingsinvesteringen moet dus naar mening van de groep niet gaan over de wijze van afschrijven. De onderliggende principiële vraag naar de kostenverdeling in de tijd moet eerst worden gemaakt.

3.3 Advies

Op grond van de uitgebreide discussie binnen de groep is het volgende advies geformuleerd voor het Platform Water Vallei en Eem:

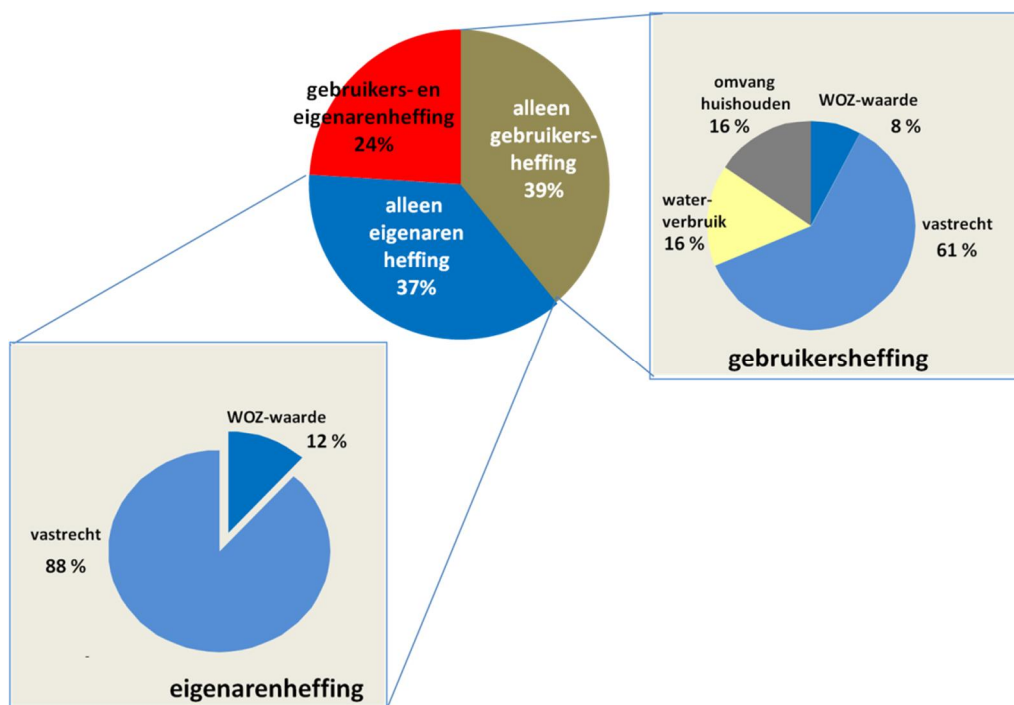
Het vraagstuk rondom de financiering van de vervangingsopgaven gaat niet om de keuze voor activeren of direct afschrijven. Het gaat allereerst om een bestuurlijke keuze over de lastenverdeling in de tijd. Daarna wordt het een financieel technisch vraagstuk waarbij niet alleen naar riolering kan worden gekeken maar de keuzes binnen de totale financiële huishouding van de gemeente. Wanneer het kader duidelijk is, kan daarbinnen een goede oplossing worden gezocht.

4 Heffingsmaatstaf: wie betaalt wat?

4.1 Huidige situatie

De vraag rond de heffingsmaatstaf is verder uitgewerkt binnen het AWT Amersfoort-Nijkerk. Eerst is in beeld gebracht welke heffingsmaatstaven nu worden gehanteerd. Op basis van de cijfers van het COELO ontstaat het beeld, als weergegeven in figuur 1.

Er bestaan duidelijke verschillen in basis voor de heffing: eigenaar, gebruiker of beide

Figuur 1 Gehanteerde heffingsmaatstaven in Nederland

De meest toegepaste maatstaf is een vastrecht. Voorts zijn veel gebruikt:

- WOZ-waarde;
- waterverbruik;
- omvang huishouden.

In onderstaande tabel is voor de gemeenten binnen het Platform Water Vallei en Eem de hoogte van de heffing voor verschillen type “gebruikers” opgenomen. De cijfers zijn gebaseerd op het COELO, een verdere onderbouwing is in de bijlage opgenomen.

Tabel 2 Overzicht rioolheffing PWVE 2015

rioolheffing	huurwoning	koopwoning	winkel	kantoor	hotel	agrarische onderneming	groothandel	productiebedrijf voedingmid-delenindustrie	
Barneveld	€ 162	€ 162	€ 162	€ 162	€ 162	€ 162	€ 229	€ 162	€ 11.254
Ede	€ 55	€ 166							
Renkum	€ 164	€ 252	€ 546	€ 546	€ 739	€ 739	€ 739	€ 739	€ 8.254
Scherpenzeel	€ 242	€ 242	€ 399	€ 399	€ 399	€ 399	€ 399	€ 399	€ 25.445
Wageningen	€ 166	€ 166	€ 153	€ 153	€ 255	€ 357	€ 255	€ 255	€ 22.200
Amersfoort	€ 50	€ 113	€ 500	€ 1.280	€ 1.745	€ 465	€ 2.792	€ 2.792	€ 13.961
Baarn	€ 217	€ 217	€ 217	€ 217	€ 306	€ 306	€ 306	€ 306	€ 21.554
Bunschoten	€ 127	€ 127	€ 127	€ 127	€ 127	€ 127	€ 127	€ 127	€ 7.618
Eemnes	€ 208	€ 208	€ 208	€ 208	€ 208	€ 208	€ 208	€ 208	€ 13.660
Leusden	€ 110	€ 110	€ 110	€ 110	€ 110	€ 110	€ 110	€ 110	€ 110
Renswoude	€ 271	€ 271							
Rhenen	€ 103	€ 201	€ 179	€ 179	€ 341	€ 503	€ 341	€ 341	€ 24.398
Soest	€ 162	€ 162	€ 162	€ 162	€ 162	€ 162	€ 162	€ 162	€ 9.720
Veenendaal	€ 26	€ 79	€ 262	€ 262	€ 262	€ 262	€ 262	€ 262	€ 262
Woudenberg	€ 59	€ 177	€ 177	€ 177	€ 177	€ 196	€ 177	€ 177	€ 2.458
Nijkerk	€ -	€ 145	€ 145	€ 145	€ 145	€ 169	€ 216	€ 169	€ 7.187

Het overzicht in de tabel leidde tot een behoorlijke discussie binnen de groep over de (grote) verschillen. De vraag werd onder meer gesteld: waarom laten we een bedrijf evenveel betalen als een gezin?

Naar aanleiding van het rapport van de OESO “Watergovernance in the Netherlands” is een onderzoek gestart naar een duurzame en toekomstbestendige financiering van het waterbeheer in Nederland. Belangrijke aanbevelingen waren :

1. het versterken van principes zoals ‘gebruiker, vervuiler, veroorzaker, belanghebbende’ betaald
2. het zoeken naar (financiële) instrumenten om vasthouden van en voorkomen van het afvoeren van relatief schoon hemelwater naar de zuivering te bevorderen.

Deze vragen hebben wij als uitgangspunt genomen in onze analyse over wie betaalt wat.

4.2 Het versterken van ‘gebruiker, vervuiler, veroorzaker, belanghebbende’ betaald

De keuze voor een bepaalde heffingsmaatstaf kent veelal een historie en is op grond van een lokale bestuurlijke afweging bepaald. Het adviseren van één bepaalde heffingsmaatstaf voor het Platform ligt daarmee niet voor de hand. Er is daarom binnen het afvalwaterteam (AWT) voor gekozen om zichtbaar te maken wat de mogelijke effecten van een andere keuze zijn om daarmee een signaal af te geven en wellicht de aanzet te geven voor een bredere bestuurlijke discussie.

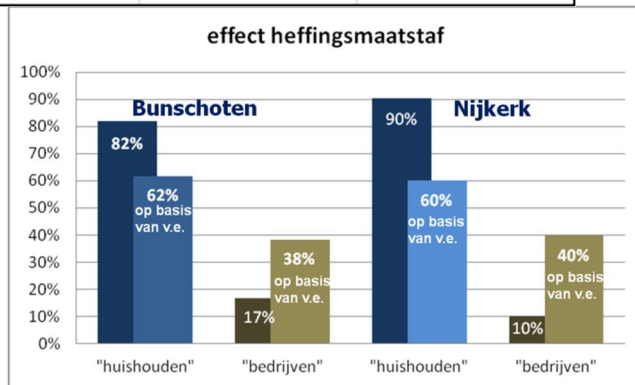
De voor- en nadelen van de verschillende heffingsmaatstaven (zie figuur 1) zijn besproken. In het kader van de samenwerking ontstond daarbij het idee om na te gaan wat de effecten zouden zijn wanneer werd aangesloten bij de heffingsmaatstaf voor de zuiveringsheffing van het Waterschap Vallei en Veluwe. De heffingsmaatstaf, de vervuilingseenheid (v.e.) is weliswaar gebaseerd op de gemiddelde vervuiling door zuurstofbindende stoffen die een persoon per etmaal produceert maar bij de bepaling van het aantal v.e. speelt de hoeveelheid af te voeren afvalwater ook een belangrijke rol.

Voor de gemeenten Bunschoten en Nijkerk is de vergelijking gemaakt van de huidige heffingsmaatstaf en de verdeling van lasten over huishoudens en grootverbruikers en de verdeling wan-

neer wordt uitgegaan van de heffingsmaatstaf v.e. De gemeente Bunschoten kent een gebruikersheffing gekoppeld aan het waterverbruik. Iedereen die jaarlijks minder dan 500 m³ water verbruikt, betaalde een vast tarief van € 127 in 2015. (Alle huishoudens vallen binnen deze categorie.) Voor grootverbruikers (bedrijven) gold een extra tarief van € 50,76 voor elke 500 m³ water die extra wordt verbruikt. De gemeente Nijkerk kent zowel een gebruikersheffing als een eigenarenheffing. Een eigenaar betaalde een vast bedrag van € 145,08 in 2015. Gebruikers die meer dan 250 m³ water verbruiken, betaalden € 23,63 per 100 m³.

Tabel 3 Effecten heffingsmaatstaf

gemeente	Bunschoten (2015)	Nijkerk (2014)
<i>opbrengsten rioolheffing</i>		
"huishoudens"	€ 938.573	€ 2.356.980
"grootverbruikers"	€ 192.238	€ 250.736
<i>vervuilingseenheden</i>		
particulieren	19.642	40.928
bedrijven	12.284	26.975
heffing per v.e.	€ 35,88	€ 38,40
<i>opbrengsten heffing op basis van ve</i>		
"huishoudens"	€ 704.767	€ 1.571.780
"grootverbruikers"	€ 440.757	€ 1.035.936

(De vervuilingseenheden zijn door het waterschap opgegeven op basis van de cijfers van het GBLT.)

Het hanteren van een andere heffingsmaatstaf heeft zo blijkt, grote effecten op de verdeling van de lasten. In Nijkerk is de verschuiving 30%. Voor een gemiddeld huishouden (3 v.e.) in Bunschoten zou de rioolheffing dalen van € 127 naar € 108 in Nijkerk van € 145 naar € 115.

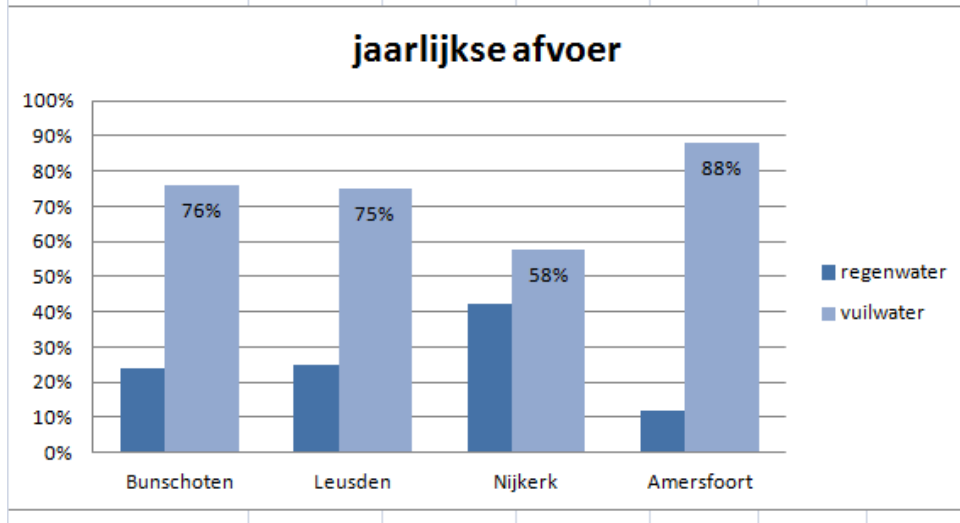
Het principe de gebruiker/vervuiler betaalt, wordt met de heffingsmaatstaf vervuilingseenheid duidelijker ingevuld. De effecten op de lastenverdeling zijn groot.

4.3 Bevorderen vasthouden van hemelwater en voorkomen van afvoeren ervan naar de zuivering

Deze opgave is moeilijker in te vullen. Het begint met een beter besef van de uitsplitsing van de kosten van riolering naar hemelwater en gebruikt water. Eén van de mogelijkheden daarbij is te kijken naar de jaarlijks naar de zuivering af te voeren hoeveelheden gebruikt water en hemelwater.

Deze hoeveelheden zijn direct af te leiden uit de in beheer zijnde type rioolstelsels. In onderstaande tabel en figuur is dat voor het AWT Amersfoort- Nijkerk uitgewerkt.

type stelsel	Amersfoort	Bunschoten	Leusden	Nijkerk	% afvoer naar rwzi	
	[km buis, BM 2013]	[km buis, BM 2013]	[km buis, BM 2013]	[km buis, BM 2013]	gebruikt water	hemelwater
gemengd	140,0	30,9	28,4	147,0	55%	45%
gescheiden (GS)	222,0	66,6	73,6	-	100%	0%
VGS	549,0	27,6	72,1	106,6	65%	35%

Naarmate er meer inspanningen worden verricht om hemelwater gescheiden af te voeren en in gemengde riolssystemen af te koppelen daalt de totale hoeveelheid regenwater die jaarlijks wordt afgevoerd duidelijk.

De kosten die voor de inzameling en de verwerking van het hemelwater worden gemaakt dalen daarmee echter niet. Vaak bestaat geen goed beeld van de kosten die samenhangen met hemelwater. In 2005 is door het ministerie van VROM een kostenverdeelsleutel opgesteld ten behoeve van de uitsplitsing van de rioolheffing in een vuilwaterdeel en "schoonwaterdeel". Voor de gemeenten binnen het AWT is deze uitsplitsing grofweg gemaakt.

Op grond van de ontwikkelde kostenverdeelsleutel zou circa 55% van de kosten moeten worden toegerekend aan hemelwater!

4.4 Advies

Op grond van de uitgebreide discussie binnen de groep is het volgende advies geformuleerd voor het Platform Water Vallei en Eem:

Het wordt aanbevolen kritisch te kijken naar de binnen de gemeenten gehanteerde heffingsmaatstaven en daarmee samenhangende verdeling van de lasten over burgers en bedrijven. De keuze voor een heffingsmaatstaf gelijk aan die van het waterschap (vervuilingseenheid) biedt interessante mogelijkheden en versterkt het principe de gebruiker/vervuiler betaalt.

Het besef van de kosten samenhangend met de verwerking en afvoer van regenwater moet verder groeien om in de samenwerking goede afwegingen te maken over het omgaan met hemelwater naar de toekomst.

5 Conclusies

In het Parapluplan is ten aanzien van onderzoek naar de transparantie in financiën het volgende opgenomen:

De basis voor doelmatig werken is een goed en volledig inzicht in de financiën. Op dit punt bestaan grote verschillen tussen de organisaties, waardoor de onderlinge vergelijking en uitwisseling van ervaringen moeilijk zijn in te vullen. Daarom willen we de transparantie omtrent financiën vergroten. Het streven is om te komen tot eenduidigheid in uitgangspunten en berekeningswijze. Het gaat primair om het verbeteren van de onderlinge vergelijkbaarheid en uitwisseling van ervaringen.

In de vorige hoofdstukken zijn de adviezen vanuit de ambtelijke werkgroepen gepresenteerd die geformeerd zijn om de verschillende aspecten van het onderzoek naar transparantie in financiën te belichten. Deze adviezen zijn in de vergadering van het Bestuurlijk Platform van mei 2016 gepresenteerd en besproken. Hierbij was ook een fiscaal specialist van de VNG aanwezig die zijn visie gaf op de uitkomsten van het ambtelijk onderzoek.

Uit de discussie in het Bestuurlijk Platform bleek dat de heffingsmaatstaf en wijze van afschrijven worden gedomineerd door lokale politiek afwegingen en de discussie over de totale gemeentelijke woonlasten.

De conclusie is dat de voorstellen van de verschillende werkgroepen interessant zijn en een goede basis vormen om volgende stappen te zetten en toe te werken naar gezamenlijke standpunten of werkwijzen.

Op dit moment hebben wij de focus aangebracht op Meten en Monitoren en Klimaat. Een verdere uitwerking zal eventueel in latere jaren worden bekeken. Vanuit de VNG was er ook het advies om nu geen verdere stappen te ondernemen.

Geconcludeerd wordt dat er een goede basis ligt om stappen te zetten in het vergroten van de transparantie op het gebied van financiën.